

Pitircik Satranç Oynuyor

Goscinny & Sempé

33.
baskı

Çeviren: Vivet Kanetti

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

 CAN
ÇOCUK

Le Petit Nicolas, René Goscinny / Jean Jacques Sempé
Pıtırıcık Satranç Oynuyor, Pıtırıcık, içindeki karakterler,
maceralar ve Pıtırıcık dünyasına ait karakteristik nitelikler
René Goscinny ve Jean-Jacques Sempé'nin yaratımıdır.
Pıtırıcık'ın tüm basım ve yayın hakları İMAV Editions'a aittir.
"Pıtırıcık", hakları alınmış sözlü ve görsel bir markadır.
Markanın ve logonun çoğaltılması ve taklit edilmesi yasaktır.

© İMAV éditions, 2012

© **Can Sanat Yayınları A.Ş., 1988**

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak
kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni
olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

ISBN 978-975-510-007-4

1. Basım: 1988

33. Basım: 1000 adet, Ocak 2024

Çeviren: Vivet Kanetti

Resimleyen: Jean-Jacques Sempé

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran

Düzeltili: Fulya Tükel

Kitap Tasarımı: Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak Tasarımı: Lom Creative (www.lom.com.tr)

Tasarım Uygulama: Güneş Kozak

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.

Yayıncı Sertifika No: 43514

Maslak Mh. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza No: 9/25 Sanyer, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33

cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: Vizyon Basımevi Kâğıtçılık Matbaacılık

ve Yayıncılık San. Tic. Ltd. Şti.; Sertifika No: 52098

Adres: Beylikdüzü O.S.B. Mah. Orkide Cad. No:1/Z

Beylikdüzü - İstanbul

Pıtırıcık Satranç Oynuyor

GOSCINNY / SEMPÉ

Çeviren: Vivet Kanetti

Resimleyen: Jean-Jacques Sempé

RENÉ GOSCINNY

14 Ağustos 1926'da doğdu. Ailesi, tüm eğitimini Buenos Aires Fransız Koleji'nde tamamladığı Arjantin'e göç etti. Meslek yaşamına New York'ta başladı. 1950'li yılların başlarında Fransa'ya dönüşüyle birlikte, bir dizi efsanevi kahramana hayat verdi; Goscinny, Jean Jacques Sempé ile birlikte Pıtırık'ın maceralarını yarattı ve ünlü öğrencinin başarı kazanmasını sağlayan bir çocuk dili uydurdu. Ardından Goscinny, Albert Uderzo ile Asteriks'i yarattı. Küçük Galyalının başarısı olağanüstü olacaktı. Yüz yedi dile ve lehçeye çevrilen Asteriks'in maceraları dünyanın en çok okunan eserleri arasında yer alır. Üretken yazar, aynı zamanda Moris'le birlikte Red Kit'i, Tabary ile Iznogoud'u, Gotlib ile Dignodossierler'i de hazırlamıştır. *Pilote* gazetesini idare ederken, çizgi romanı "9. Sanat" seviyesine yükselterek devrim yaratmıştır. Sinemacı Goscinny ise Uderzo ve Dargaud ile *Idéfix Stüdyoları*'nı kurmuş, *Asteriks ve Kleopatra*, *Asteriks'in On İki İş*, *Daisy Town* ve *Daltonların Baladı* gibi çizgi film tarihinin birkaç başyapıtına imza atmıştır. Ölümünden sonra, sinema eserlerinin tamamı için bir César ödülü almıştır. René Goscinny, 5 Kasım 1977'de, 51 yaşında öldü.

JEAN-JACQUES SEMPÉ

17 Ağustos 1932'de Bordeaux'da doğdu. Eğitim hayatı iyi geçmedi, Moderne Bordeaux Koleji'nden kovuldu, hayata atıldı ve çeşitli işlerde çalıştı. 1951'de ilk çizimini *Sud-Ouest*'e sattı. Goscinny ile karşılaşması, "gazete çizeri" olarak meslek yaşamına yeni başladığı zamana rastlar. Pıtırcık'la birlikte, o zamandan beri hayal dünyamızı kaplayan haylaz çocuklardan oluşan unutulmaz bir portre galerisi oluşturdu. Pıtırcık'ın maceralarıyla eşzamanlı olarak, 1956'da *Paris Match*'ta çalışmaya başladı ve birçok dergiye katkıda bulundu. İlk desen albümü *Hiçbir Şey Basit Değildir* 1962 yılında basıldı. Bunu, kusurlarımıza ve dünyanın kusurlarına şefkatli bir ironiyle bakışını mükemmel biçimde ifade eden mizah başyapıtları olan otuz kadar daha albüm izledi. Marcellin Caillou, Raoul Taburin ve Monsieur Lambert'in yaratıcısı Sempé'nin, gözlem yeteneğiyle birleşen müthiş mizah anlayışı kırk yıldır en büyük Fransız çizerleri arasında yer almasını sağladı. Kendi albümlerinin dışında, Patrick Modiano'nun *Catherine Certitude*, ayrıca Patrick Süskind'in *Herr Sommer'in Öyküsü* adlı kitaplarına da çizerlik yaptı. Sempé, çizimleri *The New Yorker* gibi saygın dergilerin kapaklarında yer alan ender Fransız çizerlerden biri olmuştur.

YAZARIN YAYINEVİMİZDEN ÇIKAN DİĞER KİTAPLARI:

Küçük Pıtırıcık • Pıtırıcık Futbolcu • Pıtırıcık Kampta • Pıtırıcık Pazara Gidiyor • Pıtırıcık Tatilde • Pıtırıcık'a Bir Öpücük • Pıtırıcık'ın Bisikleti • Pıtırıcık Bilinmeyen Öyküler 1 • Pıtırıcık Bilinmeyen Öyküler 2 • Pıtırıcık Bilinmeyen Öyküleri: Pıtırıcık'ın Armağanları • Pıtırıcık Bilinmeyen Öyküleri: Pıtırıcık Eğleniyor • Pıtırıcık Bilinmeyen Öyküleri: Pıtırıcık Mızızlanıyor • Pıtırıcık'ın Kırmızı Balonu

İçindekiler

Satranç Oynadık.....	9
Dalgacı Gözlük Takıyor	16
Hava Almaya Gidiyoruz.....	24
Boya Kalemleri	32
Kampçılar	38
Radyoda Konuştuk.....	45
Sırma.....	52
Pul Koleksiyonu	59
Sihirbaz Dırđır	66
Yağmur	72
Doktorlar	80

Satranç Oynadık

Pazar günü hava soğuk ve yağmurluydu, ama benim umurumda olmadı; çünkü Lüplüplere davetliydim. Lüplüp çok şişko, boğazına oldukça düşkün bir arkadaştır. Onunla çok eğleniriz, kapıştığımız zamanlarda bile.

Lüplüplerin evine vardığımda kapıyı annesi açtı. Lüplüp’le babası sofraya oturmuş beni bekliyorlardı.

“Geç kaldın,” dedi Lüplüp.

“Ağzın doluyken konuşma,” dedi babası. “Şu tereyağını da bana uzat.”

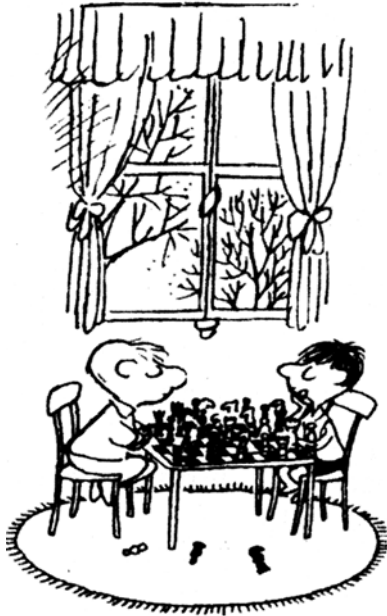
Kahvaltıda ikişer bardak kakao içtik. Kakao dışında kremalı pasta, kızarmış ekmek, reçel, tereyağı, salam, peynir vardı.

Her şeyi bitirdiğimizde Lüplüp öğlenden arta kalan kuru fasulyeyi istedi. Benim bir tadına bakmamı istiyordu. Ama annesi akşama hiçbir şey yiyemeyeceğimizi, zaten öğlen yemeğinden hiç fasulye artmadığını söyledi. Ben zaten aç değildim artık.

Oynamak için sofradan kalktık. Lüplüp'ün annesi çok uslu durmamızı, ortalığı dağıtmamamızı, çünkü sabah-tan beri Lüplüp'ün odasıyla uğraştığını söyledi.

“Trencilik, otomobilcilik, misket ve futbol oynarız,” dedi Lüplüp.

“Hayır, kesinlikle hayır!” dedi annesi. “Odanın ahıra dönmesini istemiyorum. Daha sakın oyunlar bulun!”

“Nasıl yani?” dedi Lüplüp.

“Benim aklıma bir şey geldi,” dedi Lüplüp’ün babası. “Size yeryüzünün en zekâ geliştirici oyununu öğreteceğim. Odanıza gidin, şimdi geliyorum.”

Lüplüp’ün odasına gittik. Oda gerçekten çok derli topluydu.

Sonra babası, kolunun altında bir satranç takımıyla geldi.

“Satranç mı? Ama biz satranç oynamayı bilmiyoruz ki!” dedi Lüplüp.

“Daha iyi ya,” dedi babası. “Ben size öğreteceğim. Göreceksiniz, harika bir oyundur.”

Gerçekten çok ilginç şeymiş şu satranç!

Lüplüp’ün babası, bize satranç taşlarının dama tahtasına nasıl yerleştirildiğini gösterdi. Damada üstüme yoktur. Piyadeleri, kaleleri, filleri, atları, şahı ve veziri gösterdi, onları nasıl yürüteceğimizi, düşmanın taşlarını nasıl alacağımızı anlattı.

“Satranç, iki ordulu bir savaş gibidir,” dedi Lüplüp’ün babası. “Siz de generallerisiniz.”

Lüplüp’ün babası iki eline birer satranç taşı aldı, ellerini yumdu, sonra onları bana doğru uzattı. Bir elini işaret ettim. Bana beyaz taşlar düştü. Oynamaya koyulduk.

Lüplüp’ün babası çok tatlı adamdır. Bizi yönlendirmek, yanlış oynayıp oynamadığımızı söylemek için yanımıza oturdu. Lüplüp’ün annesi geldi, masa başında oturarak oynadığımızı görünce çok keyiflendi. Sonra Lüplüp’ün babası bir fili kımıldattı, gülerek oyunu kaybettiğimi söyledi.

“Peki, oyunu anladınız sanırım,” dedi Lüplüp’ün babası. “Şimdi Pıtırıcık siyah taşları alacak, tek başınıza oynayacaksınız.”

Kapıdan çıkarken de Lüplüp’ün annesine, her şeyin taktik sorunu olduğunu söyledi. Sonra, “Gerçekten hiç fasulye kalmadı mı?” diye sordu.

Siyah taşların kötü yanı, Lüplüp’ün reçelli elleri yüzünden yapış yapış olmalarıydı.

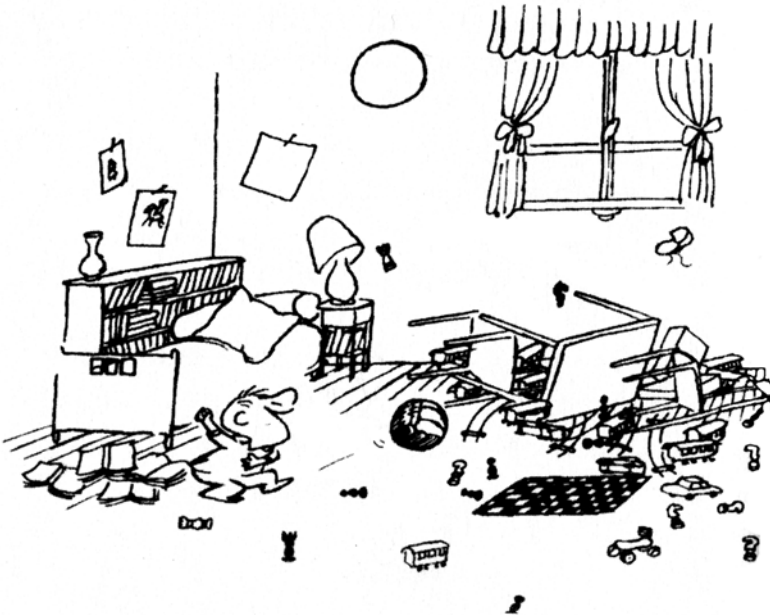
“Savaş başlıyor!” dedi Lüplüp. “İleri! Bumm!”

Bir piyadesini oynattı.

Ben atımı sürdüm. En kolay ilerleyen taş attır. Düm-düz gider, sonra birden yana sapar, aynı zamanda en kıyağıdır, çünkü isterse atlayabilir de.

“Beyaz şövalye düşmandan korkmaz!” diye bağırdım.

“İleri! Vrum bum bum bum!” dedi Lüplüp, trampet sesi çıkarıp birkaç taşı elinin tersiyle iterek.

“Hey,” dedim, “bunu yapmaya hakkın yok.”

“Kendini koru, kalleş!” diye bağırdı Lüplüp.

Geçen pazar, Dalgacı'nın evinde o da bizimle birlikte şövalyeli ve şatolu bir film izlemişti.

Ben iki elimle taşlarımı savurdum, top ve makineli tüfek sesi çıkarttım.

“Ratatatata!”

Benim taşlarımla Lüplüp'ünkiler karşılaşınca bir kısmı devrildi.

“Bir saniye! Bu sayılmaz!” dedi Lüplüp. “Makineli tüfek kullandın. O dönemde makineli tüfek yoktu. Yalnız top kullan, bum! Ya da kılıç, çat çat! Hile yapacaksak hiç oynamayalım.”

Lüplüp haklıydı.

“Peki,” dedim.

Satranç oynamaya devam ettik. Tahtanın üstüne düşmüş bütün taşlar yüzünden benim fili çok zor ilerletebildim.

Lüplüp parmağıyla, misket gibi, bing, filini atımın üstüne attı, atım devrildi. Ben kalemi vezirinin üstüne sürdüm.

“Sayılmaz,” dedi Lüplüp. “Kale dümdüz gider, sen onu bir fil gibi yandan attın.”

“Zafer bizim!” diye bağırdım. “İleri, yiğit şövalyeler! Onları sardık! Kral Artür için! Bum bum!”

Parmaklarımla bir sürü taş attım. Müthişti.

“Dur,” dedi Lüplüp. “Parmaklarla çok kolay oluyor, bu işi misketlerle yapsak? Misketler top olsun, bum bum!”

“Evet,” dedim. “Ama dama tahtasının üstünde yer yok.”

“Olsun,” dedi Lüplüp. “Sen odanın bir ucunda dur, ben öbür ucunda. Taşları yatağın, masanın, iskemlenin altına da gizleyebiliriz.”

Lüplüp dolabından misketlerini çıkarmaya gitti. Dolap odadan çok daha az düzenliydi. Halının üstüne bir sürü şey düştü.

Ben bir avucumun içine siyah bir taş, öbürünün içine beyaz bir taş gizledim. Lüplüp’e beyaz taşlar düştü.

Misketleri “bom” diyerek fırlatmaya başladık. Taşlarımızı çok iyi yerleştirdiğimizden onlara vurmak zor oluyordu.

“Trenin vagonlarıyla küçük arabalarını tank gibi kullansak?” dedim.

Lüplüp dolabından trenini ve küçük arabalarını çıkardı. Askerleri arabaların içine yerleştirdik. Tankları “vrum! vrum!” diye ilerlettik.

“Ama askerler tankların içinde olurlarsa misketlerle onları hiç vuramayız,” dedi Lüplüp.

“Üstlerine bomba atalım,” dedim.

Misket dolu ellerimizle uçak numarası yaptık. “Vrum,

vrum” diye sesler çıkarıyorduk. Tankların tam üstünden geçerken de misketleri bırakıyorduk. “Bum!” Ama misketlerin vagonlara da, arabalara da bir zararı dokunmuyordu.

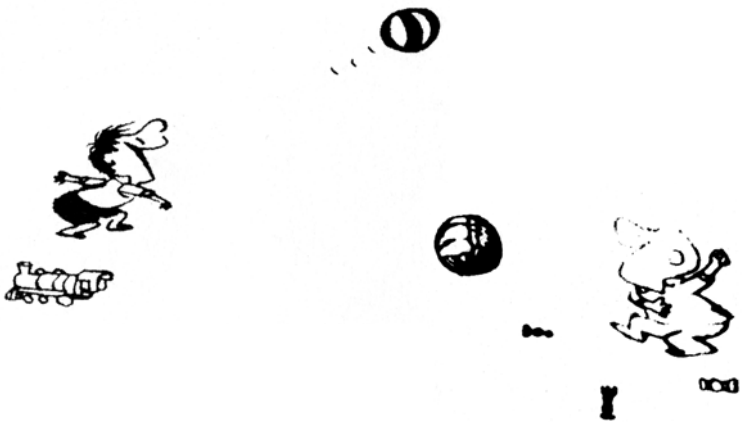
Lüplüp futbol topunu getirdi. Bana da denizde oynaması için kendisine aldıkları kırmızı ve mavi bir top verdi. Toplarımızı tankların üstüne attık. Harikaydı!

Sonra Lüplüp çok güçlü bir şut attı. Futbol topu kapiya çarptı, masanın üstüne sıçradı, mürekkep şişesini devirdi.

O sırada Lüplüp’ün annesi odaya girdi.

Lüplüp’ün annesinin tepesi atmıştı! Lüplüp’e, bu akşam yalnızca tek tatlıyla yetineceğini, bana da artık geç olduğunu, zavallı annemin yanına bir an önce dönmemi söyledi.

Yazık ki yarım kaldı, yoksa çok kıyak bir oyun, satranç! Havalar düzeler düzelmez boş arsaya satranç oynamaya gideceğiz. Çünkü “vrum, bum bum!” diye evde oynanacak bir oyun değil şu satranç.

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

 CAN
ÇOCUK

Gosciny & Sempé

Pıtırıcık Satranç Oynuyor

Kale yuvarlanır, at düşer, piyon fırlar...
Pıtırıcık'ın oynadığı satranç bu kadar olur!

Pıtırıcık, arkadaşı Lüplüp ile sıkıcı bir pazar gününü neşeli mi neşeli bir güne dönüştürmeyi ve o arada da evin altını üstüne getirmeyi başarıyor. Nasıl mı? Çok basit! Tabii ki satranç tahtasının başında rahat duramayarak! Dünyanın en sakın ve sessiz oyunlarından biri olan satranç, nasıl oluyor da bir "bum bum"a dönüşüyor dersiniz?

Neredeyse yarım yüzyıldır, otuz ülkede, on milyondan fazla çocuğun kütüphanesine konuk olan Pıtırıcık, bu macerasında da birbirinden yaramaz ve zıprır arkadaşlarıyla ortalığı karıştırmaya devam ediyor.

öykü

YAŞ	8	9	10	+
-----	---	---	----	---

cancocuk.com

